

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 576

гр. Варна, 22.12.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

като разгледа докладваното от Милен П. Славов Въззивно частно гражданско дело № 20213000500594 по описа за 2021 година

намира следното:

Производството е образувано по частна жалба на М. Ж. М. от гр. Шумен, която е насочена против определение № 485/29.10.21г. по в.гр.д. № 423/21г. на ОС-Шумен, с което е оставена без разглеждане подадената от същия жалба вх. № 262996/27.10.2020г. по вх. регистър на РС-Шумен, уточнена с молба вх. № 261470/25.02.21г. по вх. рег. на РС-Нови пазар и с допълнителна молба с вх. № 2102/02.08.21г., насочена против действията на ДСИ Е.Х. при СИС при РС-Шумен по изп.д. № 68/2016г., изразяващи се в издадено Постановление за възлагане на недвижим имот от 18.09.18г., и производството е било прекратено. Посочено е било, че обжалваното определение е било постановено от незаконен състав, тъй като председателят на съдебният състав и вторият му член са същите, които са се произнесли по жалбата на М. по в.гр.д. № 378/19г. на ШОС, което е нарушение на чл. 22, ал. 1, т. 5 от ГПК и същите е следвало да се отведат от разглеждане на настоящото дело. Счита, че това води до недействителност на съдебния акт. Оспорва се приетото от съда, че настоящата му жалба е била просрочена, тъй като, както било уточнено и пред РС-Нови пазар, още в подадената от М. жалба с вх. № 1323/20.05.19г., с което е обжалвано Постановление за възлагане от 18.09.18г. по посоченото изпълнително дело, са били наведени основания за нищожност на постановлението, но в постановеното по в.гр.д. №

378/19г. на ШОС определение липсва обсъждане на това оплакване в мотивите и съответно произнасяне в диспозитива. Това оплакване за нищожност не е обвързано със срок. Освен това се сочи, че в жалбата са били наведени твърдения по факти, които съставляват част от хипотезата на чл. 435, ал. 3 от ГПК – че наддаването при публичната продажба не е извършено надлежно, което също прави жалбата допустима. Поради това се счита, че изводите за недопустимост на подадената жалба са изцяло необосновани и определението е постановено в нарушение на съдопроизводствените правила. Освен това е посочено, че определението на ШОС е неправилно и в частта за разносните, тъй като насрещната страна е поискала присъждането на 200 лв. като адвокатско възнаграждение, а съдът е присъдил сумата от 300 лв. Претендира се отмяна на определението, ведно с всички последици от това.

В предвидения срок е депозиран отговор на частната жалба от насрещните страни – С. ИЛ. СТ. и ЦВ. К. П., представлявани от адв. Ст. С. от АК-Шумен, с който жалбата е оспорена като неоснователна. Счита се, че не са били основанията за отвод на съдиите от съдебния състав. Сочи се, че съдът е обсъдил подробно всички факти и доказателства, относими към предмета на делото и е изложил подробни мотиви за недопустимост на жалбата, вкл. и извлечени от нормата на чл. 496, ал. 3, вр. чл. 490 от ГПК. Изложени са и съображения по оплакванията за неправилност на обжалваното определение в частта му за разносните. Претендира се потвърждаване на обжалваното определение на ШОС, ведно с присъждане на направените за настоящата инстанция разноси в размер на 300 лв., представляващи заплатено адвокатско възнаграждение.

Подадената частна жалба е в срок и е редовна, изхожда от страна с правен интерес от обжалването на обжалваем съдебен акт, поради което е **допустима**. Разгледана по същество обаче частната жалба е **неоснователна** поради следното:

Производството пред въззивния ШОС по в.гр.д. № 423/21г. е било образувано въз основа на изпратената му от РС-Нови пазар по подсъдност „искова молба“ с вх. № 262996/27.10.20г. (по която първоначално е било образувано гр.д. № 2367/20г. на РС-Шумен, което е било прекратено поради отвод на всички съдии от съда и изпратено от ШОС с определение по в.ч.гр.д. № 456/20г., на РС-Нови пазар, при когото е било образувано гр.д. №

1261/20г., а последното е било прекратено с определение № 260157/25.02.21г. и изпратено на ШОС по подсъдност). С исковата молба М.Ж.М.. е посочил, че претендира на осн. чл. 270, ал. 2 от ГПК прогласяването на нищожността на извършената по изп.д. № 68/16г. на ДСИ при ШРС публична продажба на недвижим имот, завършила с Постановление за възлагане от 18.09.18г. В изпълнение на разпореждане от 02.12.20г. по гр.д. № 1261/20г. на РС-Нови пазар с молба вх. № 261470/25.02.21г. М. е посочил, че подадената искова молба всъщност е жалба, с която на осн. чл. 435, ал. 3 от ГПК се претендира прогласяването на нищожността на Постановление за възлагане на недвижим имот от 18.09.18г. по изп.д. № 68/16г. на ДСИ при ШРС, издадено от командированата ДСИ Е.Х. в ДСИ на ШРС със Заповед на административния ръководител на ШОС. С „искова молба“ вх. № 2102/02.08.21г. по вх. регистър на СИ при РС-Шумен жалбоподателят е допълнил аргументите и съображенията си за нищожност на посоченото постановление, както и е формулирал особени искания до ШОС.

Видно от приложеното копие от материалите по изп.д. № 824/15г. по описа на ЧСИ А.Т. рег. № 877 на КЧСИ, с район на действие – този на ШОС, че същото е било образувано на 02.09.15г. по молба на С. ИЛ. СТ. и ЦВ. К. П., против М. Ж. М., към която е приложен изпълнителен лист от 26.08.2015 г. по гр.д. № 2 413/2012 г. на ШРС, с който на основание чл. 348 от ГПК е изнесен на публична продажба следния съсобствен между страните недвижим имот: Жилищна сграда – еднофамилна със застроена площ 81 кв. метра с идентификатор 83510.661.34.1, построена върху държавно дворно място, представляващо поземлен имот с идентификатор 83510.661.34 по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-52/25.11.2005 год. на АГКК – СГКК, гр. Шумен /парцел XI – 5979 в кв. 202 по плана на гр. Шумен/, с площ 480 кв. метра, с адрес на ПИ: гр. Шумен, ул. „Царевец“ № 20, заедно с отстъпено върху дворното място вещно право на строеж, отстъпено въз основа на Решение по протокол № 19/14.08.1975 год. на Изпълкома на ГНС – Коларовград и Типов договор от 05.11.1957 год. на Председателя на ИК на ГНС – Коларовград за отстъпване на правото на строеж върху държавна земя върху дворното място, представляващо парцел XI-5979 в кв. 202 по плана на гр. Шумен, с площ 480 кв. метра, представляващо ПИ с идентификатор 83510.661.34.

По направени от М.М. отводи на първоначалния и последващи частни

съдебни изпълнители, изпълнителното дело е преминало през няколко от тях, докато накрая е било образувано изп. дело № 68/2016 г. по описа на ДСИ при ШРС. Отново по инициирани отводи от М. и държавните съдебни изпълнители при ДСИ при ШРС са постановили отводите си, при което накрая се е стигнало до постановяването на Заповед № РД-07-534/20.12.16г. на председателя на ШОС, с която на осн. чл. 274, ал. 1 от ЗСВ е била командирована ДСИ Е.Х. от РС-Нови пазар, който да извърши съответните действия по изп.д. № 68/16г. на ДСИ при ШРС.

Насрочена е била публична продажба за периода 30.07.2018г. – 30.08.2018г. С протокол от 31.08.2018г. за обявяване на постъпилите наддавателни предложения и на купувач, за такъв е бил обявен предложилия най-високата цена В.Д.З. за сумата от 31 053лв. На 18.09.2018г. е изготвено Постановление за възлагане на процесния имот, с което ДСИ Е.Х., след констатация за внасяне на продажната цена от купувача В.Д.З., му е възложила имота /л. 253 от изп.д./. След многократни неуспешни опити за връчване на това постановление на М.М., същото му е било връчено в канцеларията на ДСИ на **08.05.19г.** /л. 270 на гърба от изп.д./.

Въз основа на подадена жалба от М. на 15.05.19г. против Постановлението за възлагане от 18.09.18г., е било образувано пред ШОС в.гр.д. № 378/19г., по което първоначално е било постановено определение № 663/21.10.19г., с което е била оставена без разглеждане подадената жалба и производството е било прекратено. С определение № 165/13.03.20г. по в.ч.гр.д. № 79/20г. на ВАпС посоченото определение е било отменено и делото върнато за разглеждане на жалбата по същество. Това е станало с определение № 260008/21.08.20г. по в.гр.д. № 378/19г. на ШОС, с което жалбата на М. против Постановлението за възлагане е била оставена без уважение. Като необжалваемо определението е влязло в сила от датата на неговото постановяване.

С оглед на гореизложеното следва да се приеме, че подадената нова жалба на 27.10.20г., насочена против същото Постановление за възлагане от 18.09.18г. е подадена извън преклузивния срок по чл. 436, ал. 1 от ГПК, който според редакцията на тази норма преди изменението ѝ със ЗИД , ДВ, бр. 100/19г., е бил едноседмичен и е изтекъл на 15.05.19г. Но освен това – по жалба на М. против същото постановление вече е налице произнасяне на съда

с окончателен съдебен акт и повторното произнасяне е недопустимо. Само за пълнота на изложението следва да се посочи, че нормата на чл. 270, ал. 2 от ГПК е приложима единствено за съдебните актове, а защитата срещу актовете на съдебния изпълнител е чрез обжалване на тяхната незаконосъобразност или по исков ред, но само в изрично предвидените от закона случаи.

Поради всичко гореизложено следва да се приеме, че обжалваното определение, с което е оставена без разглеждане недопустимата нова жалба срещу постановлението за възлагане от 18.09.18г. по посоченото изпълнително дело, като постановено от законен състав (неуважаването на искане за отвод не води до незаконосъобразност на съдебния акт) в рамките на неговата компетентност и правораздавателна власт, се явява допустимо и законосъобразно. Същото следва да се потвърди.

Както се посочи и по-горе в жалбата до настоящия съд е налице оплакване срещу обжалваното определение и в частта му за разноските, което ако бъде уточнено от жалбоподателя, че представлява искане за изменение на определението на ШОС по реда на чл. 248 от ГПК, постановилият го съд е компетентен да се произнесе по такова искане, което може да стане след връщането на делото.

Въз основа на отправеното от ответниците по частната жалба искане и на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК и предвид представеното доказателство за заплатено адвокатско възнаграждение от 300 лв., тази сума следва да им бъде присъдена като разноски по настоящото дело.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 485/29.10.21г. по в.гр.д. № 423/21г. на ОС-Шумен, с което е оставена без разглеждане подадената от М. Ж. М. от гр. Шумен жалба вх. № 262996/27.10.2020г. по вх. регистър на РС-Шумен, уточнена с молба вх. № 261470/25.02.21г. по вх. рег. на РС-Нови пазар и с допълнителна молба с вх. № 2102/02.08.21г., насочена против действията на ДСИ Е.Х. при СИС при РС-Шумен по изп.д. № 68/2016г., изразяващи се в издадено Постановление за възлагане на недвижим имот от 18.09.18г., и

производството е било прекратено.

ОСЪЖДА М. Ж. М., ЕГН ***** от гр. Шумен, ул. „София“, № 24, вх. 1, ет. 3, ап. 7 да заплати на С. ИЛ. СТ., ЕГН ***** и ЦВ. К. П., ЕГН ***** и двамата от гр. Шумен, ул. „Хр. Ботев“, № 15, сумата от 300 (триста) лв., на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____